

Hyacinta a obeta

Hyacinta brala obetu za hriešnikov tak vážne, že si nenechala ujst' žiadnu príležitosť obetovať sa.

„Raz sme sa hrali pri studni, o ktorej som sa už zmienila. Hyacintina matka tam mala blízko vinicu. Odtrhla niekoľko strapcov a priniesla nám ich. Avšak Hyacinta nikdy nezabúdala na hriešnikov:

„Nebudeme toto hrozno jesť - povedala - a prinesieme túto obetu za hriešnikov.“

A potom bežala dať hrozno iným deťom, ktoré sa hrali na ulici. Pri návrate žiarila radosťou. Stretla našich chudobných malých priateľov a dala im ho. / výňatky z knihy: *Spomienky sestry Lucie*/

Inokedy zase nás teta zavolala, aby sme sa najedli fíg, ktoré priniesla domov a ktoré vyzerali veľmi lákavo. Hyacinta si s nami spokojne sadla ku košíku, vzala prvú figu a chystala sa ju zjesť.

Zrazu sa však rozpamätala a povedala:

„Nie! Dnes sme ešte nepriniesli žiadnu obeť za hriešnikov. Musíme priniesť túto.“

Položila figu do košíka, predniesla modlitbu a figy sme tam nechali za obrátenie hriešnikov.

Takéto obety Hyacinta opakovala často, avšak už nebudem viac o tom hovoriť, pretože by som inak nikdy neskončila.“

